

**Гордон Гордей – автор оригінальних українських танців у Канаді:
автобіографічна розповідь про сорокарічну діяльність**

«Вечорниці (Життя – кабаре)»

Створено і поставлено Гордоном Гордеєм
Хореографія Дейва Ганерта

Працюючи в 2007 р. над створенням важливих танців, я зацікавився новою свіжою хвилею української музики, як популярної, так і класичної. Було цікаво спостерігати, як українські поп-гурти і співаки, такі як «Мандри», Олег Скрипка, «Пікардійська терція» і Вася Клуб, знаходили свій власний голос у нових аранжуваннях народних пісень і оригінальних роботах.

Андрея Яремчук і Марко Євгенію у ролі ревнивого чоловіка в «Гей, Джо» (2008).
Автор ідеї: Вася Клуб. Спів: Іван Іщенко. Костюми: Трінті Чопик.
(З архіву «Шумки», фото Еда Елліса)

Марія Коновалець і Марко Гаук в «Чорному морі» (2008).
Автор ідеї: Вася Клуб. Спів: Іван Зінчук.
Костюми: Трінті Чопик.
(З архіву «Шумки», фото Еда Елліса)

Я з нетерпінням чекав на їхні наступні диски. Канадсько-українські народні та поп-артисти, такі як Браєн Черевик з Едмонтону, Василь Попадюк з Торонто і Алексис Кохан з Вінніпегу, також знаходили свої власні голоси і долучалися до північно-американської музики через свій інноваційний і віртуозний стиль. Праці класичних українських композиторів, наприклад Мирослава Скорика, були виконані в нових інтерпретаціях молодими українськими віртуозами. Я був захоплений сучасним напрямком української музики і хотів висловити свою підтримку, створивши оригінальні танці під цю музику. Я прослухав понад 1000 нових пісень і мелодій сотні різних співаків і гуртів, щоб збагнути художній голос і знайти те, що я називаю «резонанс», зв'язок з нашою хореографією і танцями. А також те, що б «резонувало» з нашою аудиторією і з новими українцями в Альберті. Які пісні промовляють у мобільному ХХІ-ому столітті з мультимедійними шоу, відеопроєкцією, живою музикою та живим танцем? Який стиль танцю дасть нашим танцюристам новий поштовх до удосконалення майстерности? З цих 1000 пісень 15 стали в основі оригінальних танців, більшість з яких було поставлено найбільш плідним хореографом канадсько-українського танцю Дейвом Ґанертом.

Першу серію нових танців, які я створив із січня 2007 р., було поставлено на основі українських народних пісень, які, як я відчував, надихали на нові інтерпретації у новому столітті. Танці тривали від двох до трьох хвилин і виражали чисту радість народної пісні. Я працював з Дейвом Ґанертом та іншими хореографами «Шумки», щоб знайти духовну суть кожної пісні і надати їй оригінального вираження. Я прагнув, щоб громада долучилася до участі в цих танцях, бо танці приносять абсолютне задоволення: рух спрямовує до інновацій, а духовність вносить радість у життя. Лише одне, чого ми не прагнули нашими постановками та хореографією, це просто розіграти текст пісні через танець. Результат такої хореографії, як правило, є емоційно порожнім видом мімікрії. Музично ми записали багато народних пісень, і в танцях вони звучали живо.

Пізніше ці народні пісні були записані канадсько-українськими виконавцями під керівництвом Браєна Черевика. З 2007 по 2012 р. я успішно розробив концепції і лібрето для 15 нових робіт під назвою «Вечорниці (Життя – кабаре)». Новими танцями були: «Ти ж мене», «Чабан», «Галя» і «Кінь стоїть», натхнені Олегом Скрипкою; «Капелюх» і «Сумна я була», натхнені «Пікардійською терцією», і «Калина», наснажена «Мандрами».

Натхненням на нові танці стали пісні Васи Клуба «Чорне Море» і «Гей, Джо». У «Гей, Джо» я побудував своє лібрето на відеосценах із сільської місцевости, зображаючи головного героя Джо з внутрішніми муками ревностів, коли він везе свою вбиту дружину на кладовище на коні. Хореографію до «Гей, Джо» поставила танцюристка і хореограф Саша Кондратьєва з Києва. Вона також хореографувала *pas de deux* у моєму лібрето до *Мелодії* Мирослава Скорика. Цей танець був виконаний під акомпанемент класичного квінтету та проєктоване і знятий у романтичному куточку Києва – біля фонтану поруч Державного театру ляльок у Києві. У 2009 р. я написав лібрето до «Літніх мрій: колискова для життя» на музику канадської співачки Алексис Кохан, яка інтерпретувала українську народну колискову «Ой, ходить сон коло вікон», і твір «Літо» американського композитора Джорджа Гершвіна. Танець був поставлений Віктором Литвиновом, вокальний супровід на сцені Джунетти Джеймерсон із групи «Alberta Black Pioneer Heritage Singers». Загальна відповідальність за захист дітей усього світу поєднала музику і слова цієї старинної української колискової з «Літом» Гершвіна. Фінальна частина танцю, коли чутно запис бойових дій в Афганістані, відображає реальну загрозу щоденної втрати дітей у зонах конфлікту по світу.

Лариса Сулима і Джерет Сидал заколихують свою дитину під колискову «Літні мрії», а Джейлін Гордей уособлює ставлення усіх матерів до бойових дій в Афганістані, 2009. (З архіву «Шумки»)

«Літні мрії» нагадують нам, що наші діти не є лише наші діти, вони є діти світу – світу, в якому коліска є молитвою за їхню безпеку. Два інші танці з «Вечорниць (Життя – кабаре)» – «Світанок Весни» і «Гуцулка Ксеня» – були створені на музику скрипаля Василя Попадюка. «Диявол прибув до Вегревілу» канадського композитора Браєна Черевика створено на тему американської поп-пісні «Диявол прибув до Джорджії» групи Чарлі Деніелз бенд. Цей твір є зразком творчої переробки класичного твору американської поп-культури в сучасний канадсько-український танець. Щоб підтримувати нове покоління митців Альберти неукраїнського походження, у «Вечорниці (Життя – кабаре)» була включена пісня «Візьми мене за руку» альбертської співачки Енн Врінд, хореографія Джорджо Лусілі, колишньої танцюристки балету з Філіппін. Для мене, як автора інноваційних концепцій танцю і лібретто, «Вечорниці (Життя – кабаре)» стали можливістю висловити візію, що ми живемо тут і нині і з відповідальністю донести до глядача момент нинішнього швидкоплинного часу через презентацію канадсько-українського танцю.